

SANOMAT Seurakunta†a

1/2021 www.salonseurakunta.fi 7.2.2021

Yhteisvastuun teemana

IKÄIHMISTEN AHDINKO

s. 4-5

*Onni ja Pihla
viime vuoden
nimisuosikit*

s. 3

*Nuorille oma
nimikkokirkko*

s. 8-9

*Uusi diakonia-
johtaja kotiutui
Särkisaloon*

s. 16

Vakaumus saa näkyä

Koronapandemia on hallinnut uutisointia kohta vuoden päivät. Vaikka tartunnat, niistä seuranneet sairastumiset ja katastrofaalisina pidettävät kuolleisuusluvut koskettavat prosentuaalisesti vähäistä osaa ihmisistä, pandemian läsnäolo ja altistumisten välttäminen koskettavat käytännössä kaikkia. Pandemian vaikutukset ulottuvat miltei kaikille elämän alueille. Toiminnan rajoituksia ja tartunnan välttämiseen kohdistuvia suosituksia odotetaan joskus suurellakin jännityksellä. Erityisesti tietysti niiden kohdalla, joiden arkipäivään ja toimeentuloon rajoitukset suoraan vaikuttavat.

Pandemian leviäminen jokseenkin kaikkialle maailmaan on tuonut uutisointiin entistä enemmän globalisaation mukanaan tuomaa lisäväriä. Suomi on laaja, harvaan asuttu maa, eikä tšekäläinen kulttuuri juuri suosi kovin läheistä kanssakäymistä ihmisten kesken, saati useamman sukupolven yhteisasumista. Luontainen väljyys ja

pidättyväisyys sekä varsin syvällä asuva luottamus ja kuuliaisuus virkavaltaa kohtaan on säästännyt meidät pahimmalta. Ehkä näiltäkin osin uutisia seurataan samasta syystä kuin yleensäkin. Kun maailmalla tapahtuu jotain ikävää, on lohdullista tietää, että se tapahtuu suhteellisen kaukana kotipesästä.

Yksi yksittäinen tapahtuma, jossa erityisen hyvin näkyivät pandemian vaikutukset tai sen leviämistä rajoittavat toimet, olivat Yhdysvaltojen uuden presidentin virkaanastujaiset. Kun presidentti Obama vuonna 2009 astui virkaansa ensimmäisen kerran, paikalla oli lähes käsittämätön määrä yleisöä, noin 1,8 miljoonaa ihmistä. Kun siihen lisätään kaikki sähköisten medioiden välityksellä tilaisuutta seuranneet, oli kyseessä yksi kaikkien aikojen seuratuimmista tapahtumista.

Ero tämänkertaisiin Joe Bidenin virkaanastujaisiin oli melkoinen. Paikan päällä oli parituhatta kutsuvierasta ja mahdollisia

levottomuuksia estämässä parikymmentätuhatta kansalliskaartilasta. Joe Biden tunnetaan erittäin kyvykkäänä ja järkevänä poliitikkona. Hyvä niin. Yhdysvallat on toistaiseksi ainut varsinainen supervaltta, ja Yhdysvalloista riippuu läntisen demokratian tulevaisuus maailmassa. Ei pidä naivistisesti kuvitella, että demokratia olisi jotenkin yhteiskunnallisen kehityksen huippu, jota kohti kansakunnat vääjäämättä kehittyvät. Päinvastoin. Niin historia kuin nykyiäkin osoittavat, että diktatuurit ja yksilöiden oikeuksien rajoittaminen ovat paremmin luonnollista kehitystä, jota vastaan demokratiaa on puolustettava.

Yksi miellyttävä piirre edellä mainituissa virkaanastujaisissa oli seremoniassa varsin luonteella tavalla esille tullut uskonnollinen vakaumuksellisuus. Näin siitä huolimatta, että Yhdysvalloissa valtio ja kirkot on erittäin vahvasti erotettu toisistaan. Nämä ovatkin kaksi täysin eri asiaa. Kun hallinnollisesti organisaatiot erotetaan toisistaan, ei sillä ole varsinaisesti sen kanssa

tekemistä, voivatko ihmiset osoittaa avoimesti vakaumustaan vai eivät.

Suomessa on kiusallisella tavalla syntynyt vuosien 1923 ja 2003 uskonnonvapauslaeista tulkinta, jonka mukaan julkinen uskonnon harjoittaminen olisi jotenkin rajoitettua ja lait olisi laadittu sulkemaan julkinen uskonnonharjoitus peräkammarieihin. Demokratiaan kuuluu sekin, että niin yksityisten ihmisten kuin kirkkojen ja muiden uskonnollisten yhdyskuntien vakaumuksen ääni voi ja sen pitääkin kuulua – julkisuudessa, vapaasti ja rajoittamatta.

Timo Hukka
kirkkoherra

Jari Parviainen 1963–2020

Kanttori ja kädentaitaja

Pidetty työkaverimme ja ystävämmme Jari Parviainen kuoli marraskuun lopulla. Jari sairasti vajaan kaksi vuotta, mutta halusi loppuun asti tehdä töitä. Se ehkä parhaiten kertoo siitä, kuinka tärkeäksi hän koki kanttorin työn. Vielä isänpäivänä Jari oli töissä.

Jarin uskomattoman matalan basson muistavat monet Salon seurakunnan eri tilaisuuksissa olleet ihmiset. Jarilla oli maailmanluokan ääni. Hän teki urallaan erityisesti kirkkomusiikkia, mutta viime vuosina myös kevyempää ohjelmistoa. Jari eli musiikista. Usein hän automatkalla pisti jonkin oman tai kaverin laulaman laulun soimaan volyymit kaakossa ja sitten kuunneltiin ja ihasteltiin. Jari myös tuotti levyjä, sekä omiaan että muiden, ja jätti siksi onneksi jälkeensä kohtuullisen laajan tuotannon hengellistä musiikkia.

Jari oli syntyjään helsinkiläinen, ja siel-

lä hän kävi koulunsa ja vietti lapsuutensa. Opinnot alkoivat Tampereelta konservatoriosta 1980-luvulla ja jatkuivat Kuopiossa Sibelius-Akatemiassa, josta hän valmistui 1995. Salon seurakunnan palvelukseen Jari tuli vuonna 2013.

Ennen Saloa Jari teki kanttorin hommia ainakin Tuusniemellä, Muuramessa ja Vantaalla. Lyhyempiä pätkiä oli monissa seurakunnissa, ja hän keikkaili ahkerasti ympäri Suomen ja myös ulkomailla.

Jari teki elämänsä aikana monia erilaisia töitä. Hän työskenteli ainakin bussikuskina, ajoi rekkaa, purki hirsitaloja ja oli hetken myös Muurame-taloilla, jossa hän suunnitteli ja toteutti muun muassa mainoksia.

Jari oli kädentaitaja, jonka käsissä syntivät monet puukot, kuksat ja muut tarve-esineet. Monet illat vietettiin yhdessä sorvaten ja takoen kaikkea tarpeellista ja tarpeetonta.

Jari oli huumorimies. Usein kysyttäessä perheestä hän sanoi, että hänellä on neljä lasta, ja jatkoi pienen tauon jälkeen: ja kahdeksan poikaa. Lapset ja lapsenlapset olivat hänelle tärkeitä, ja usein Jari puhui heidän tekemisistään, töistään ja kouluistaan.

Hautajaisiinsa Jari oli valinnut lauluksi englanninkielisen version Isä meidän -rukouksesta. Se kertoi ennen muuta siitä, että Jarille varsinkin loppumatalla usko antoi voimaa väistämättömän edessä.

Ratki taivaassa on riemu iäinen, lauloi seurakunta, kun Jarin kahdeksan poikaa kantoivat isää viimeisen matkan. Omien poikien käsissä Jarin viimeinen matka oli hänelle itselleen kevyt.

Jaria jäivät kaipaamaan perheen ja laajan ystäväpiiriin lisäksi työkaverit ja seurakuntalaiset.

Johannes Alaranta
Ystävä, Perniön Pappi

MARTTI SANTAKARI

Normaaliin on vielä matkaa

... ja muuta ajankohtaista

Koronaepidemian yhä jatkuessa Salon seurakunnassa on päätetty suunnitella normaali toiminta alkamaan toukokuun alusta lukien. Suunnitelmaa voidaan muuttaa parin viikon varoitusajalla, jos tilanne sallii kokoontumiset.

Toiminnan aloittamisen lykkääminen koskee aikuisia. Lasten ja nuorten osalta monet toiminnot ovat käynnissä rajoitusten ja turvajärjestelyjen sallimissa puitteissa.

Jumalanpalvelusten radioinnit ja suoratoistolähetykset jatkuvat. Kirkkoja pidetään avoinna hiljentymistä ja ehtool-

lisenviettoa varten. Kanttorit esittelevät verkossa viikoittain jonkin virren, perhekerhot pyörivät ilmoittautumisperiaatteella ja laskiaiseksi voi tilata soppaa. Näistä kaikista lisää sivuilla 12–13.

Kirkkovaltuuston päätöksiä

Kirkkovaltuustokausi on puolivälissä, ja kirkkojärjestyksen mukaan valtuusto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikautensa ensimmäisen ja kolmannen vuoden ensimmäisessä kokouksessa. Samalla aikataululla valitaan myös kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja ja muut jäsenet.

Kirkkovaltuuston kokouksessa 27.1. päätettiin, että puheenjohtajana jatkaa Kari Niinistö. Varapuheenjohtajaksi valittiin Marika Hietanen.

Kirkkoneuvoston varapuheenjohtajaksi valittiin Jouko Siivo ja hänen varajäsenekseen Antti Vierjoki. Muut jäsenet henkilökohtaisine varajäsenineen ovat Riitta Helenius (Matti Lähdekorpi), Marjatta Hyttinen (Helena Knaapinen), Karoliina Kankaanpää (Eija Panttila), Jari J. Laiho (Ismo Saari), Iiris Määttänen (Maija Kymäläinen), Jorma Peltonen (Jouko Marjalaakso), Hannu Pölonen (Ari-Pekka Luoma), Simo Vesa (Maarit Haapanen), Päivi

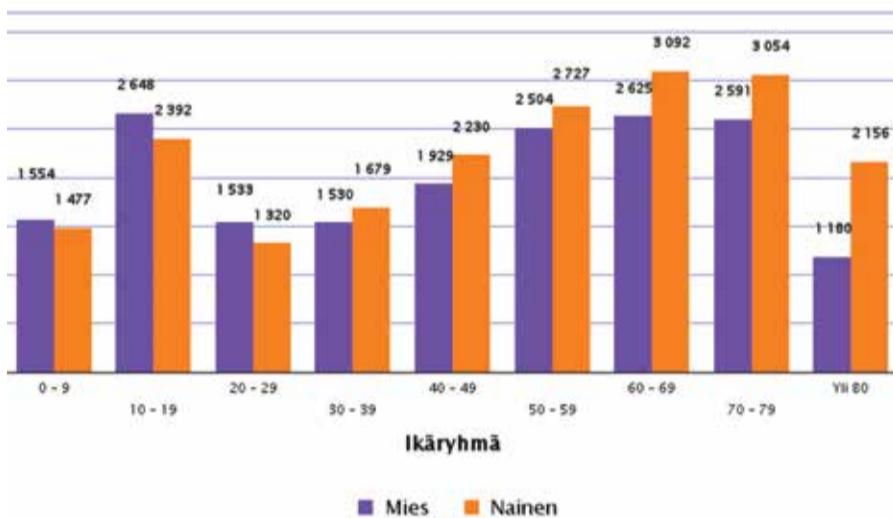
Vigg (Marja-Leena Ruostesaari) ja Annikka Viitaniemi (Juha Laurila). Kirkkoneuvoston puheenjohtajana toimii kirkkoherra Timo Hukka.

Kiinteistökuulumisia

Kuusjoen pappilasta on saatu ostotarjous. Kauppa tulee kirkkoneuvoston käsitteilyyn helmikuussa ja edennee siitä kirkkovaltuustoon.

Keskustan seurakuntatalon laajennus on urakkakilpailutusvaiheessa. Maaliskuussa toivotaan olevan selvillä, kuka minkäkin osuuden rakentamisesta urakoi ja mihin hintaan.

Salon seurakuntalaisten
IKÄJAKAUMA
26.01.2021

Viime vuosi numeroina

Salon seurakunnassa oli viime vuoden päättyessä 38238 jäsentä. Vuotta aikaisemmin luku oli 38895. Kirkkoon kuuluu nyt 74 % salolaisista. Koko Suomessa vastaava luku on noin 68 %.

Edellisvuoden tapaan jäsenmäärää vähensi eniten se, että kuolleita (531) oli paljon enemmän kuin kastettuja. Tilastollisesti lapsikasteita oli vain 161, mutta todellisuudessa niitä oli kolmisenkymmentä enemmän. Väestötietojärjestelmä nimittäin kirjaa "aikuiskastettuina" kirkkoon liittyneiden tilastoon lapset, jotka on rekisteröity ennen kastetta eikä vasta kasteen yhteydessä. Tätä tapahtui viime vuonna paljon tavallista enemmän, koska koronaepidemia siirsi monessa perheessä kaste-

juhlaa jopa kuukausilla aiottua myöhemmäksi.

Kirkosta eroajia oli 353 ja kirkkoon liittyjiä 153, joten tästä kertyi miinusta 200 henkilön verran. Seurakuntaan muutti 1049 henkilöä ja pois 1139, vähennystä 90. Muuttotappio oli kuitenkin puolta pienempi kuin edellisvuonna.

Seurakuntalaiset solmivat avioliittoa ja kirkollisesti 75 ja siviilisti 63. Avioliiton kirkollisia siunaamia toimitettiin kaksi. Eeroon päättyi 90 avioliittoa.

Kuluvan vuoden alkaessa seurakunnan jäsenistä oli ruotsinkielisiä 463, venäjänkielisiä 173 ja vironkielisiä 44. Jäsenistöön kuuluu myös parinkymmenen muun kielen edustajia yhteensä 92 henkilön verran.

Onni on viime vuoden nimisuosikki

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Salon seurakuntalaisiksi kastettiin viime vuonna lähes kaksisataa vauvaa. Suosituin ensimmäinen etunimi oli Onni (5) ja kakkossijan otti Pihla (4). Kolmelle vauvalle on valittu nimeksi Eino, Kerttu, Leo tai Minea. Suosittu oli myös nimiperhe Lucas, Lukas ja Luukas, josta oli löytynyt nimi yhteensä viidelle pojalle.

Lähes puolella kastetuista oli kaksi nimeä ja tasan sadalla kolme. Kahdessa kasteper-

heessä oli käytetty nimilain suoma mahdollisuus antaa lapselle neljäskin etunimi.

Toisten ja kolmansien etunimien suosikit olivat poikien osalta pääosin perinteisiä: Juhani (11), Johannes (10), Olavi (8). Tyttöjen nimissä kärkeen sijoittuivat Aurora (7), Aleksandra (5), Emilia (5) ja Johanna (5).

Harvinaisen etunimen ovat saaneet muun muassa Auri, Esti, Heljä, lipo, Molla ja Thelma. Näitä on Digi- ja väestötietoviraston tilastossa viime vuodelta vain muutamia.

Ekopaasto-kampanjassa vaalitaan vettä

Valtakunnallista Ekopaasto-kampanjaa vietetään jo kymmenettä kertaa. Paasto alkaa tuhkakeskiviikkona 17.2. ja päättyy pääsiäisen iloon. Tällä kertaa kampanjan teemana on puhdas vesi ja sen vaaliminen.

Suomen ev.lut. kirkon kampanja kannustaa liittymään pääsiäispaastoon tavalla, joka osaltaan auttaa myös hillitsemään ilmastonmuutosta. Vuosien aikana kampanjassa on painotettu ympäristöteemoja kristillisestä näkökulmasta sekä luterilaista paastoperinnettä.

Vanha kristillinen tapa luopua paaston ajaksi lihan syönnistä on ollut ekoteko jo paljon ennen ekopaaston keksimistä. Samoin vaikuttaa elämän tahdin hidastaminen. Ekopaastoajat voivat etsiä itselleen hyvän tavan liittyä paastoon.

Lisätietoja

www.ekopaasto.fi

YHTEISVASTUU

LÄHIMMÄISENRAKKAUDEN
KANSANLIKE.

Yhteisvastuu 2021

#YHTEISVASTUU2021

ENITEN VANHUDESSA YLLÄTTÄÄ KÖYHYYS!

KUVA: AMANDA AHO

Tämänvuotinen Yhteisvastuukeräys pureutuu ikäihmisiä koetelemaan köyhyteen. Eläkkeen pienuuteen ja eläkeiän köyhyteen voi olla monenlaisia syitä: pitkäaikais-työttömyys, pienipalkkaisuus, kotiäitiys, työkyvyttömyys – tai kaikkien näiden yhdistelmä. Listalle kuuluvat myös asumisen kalleus ja peritty huono-osaisuus. Köyhyys aiheuttaa helposti terveysongelmia, sosiaalista eristäytymistä, yksinäisyyttä ja digisyrjäytymistä.

Yhteisvastuukeräyksen tuotolla autetaan taloudellisessa ja sosiaalisessa ahdingossa eläviä sekä Suomessa että kehittyvien maiden kriisialueilla. Keräys alkaa 7.2.2021.

Kunkin seurakunnan keräystuotosta 20 prosenttia jää käytettäväksi ikäihmisten ahdingon helpottamiseen oman seurakunnan alueella.

Keräyksen kokonaistuotosta saa 10 prosentin siivun Kirkon diakoniarahasto, josta jaetaan tukea ikäihmisten talousvaikeuksiin ja elämänlaadun kohentamiseen. Rahaston

avustukset haetaan paikallisseurakuntien diakoniatyön kautta; siellä hakijoiden avun-
tarve tunnetaan ja jokainen avuntarvitsija kohdataan.

Yhden osuuden keräystuotosta saa kansanopistoverkosto, joka toteuttaa ikäihmisille maksuttomia taloudenhallinnan ja digitaitojen koulutuksia vuodesta 2022 alkaen. Kurseilla saa perusvalmiudet esimerkiksi pankki- ja Kela-asioiden hoitamiseen tietokoneella.

Kun Yhteisvastuukeräys alkoi v. 1950,

kaikki apu kohdistui kotimaahan. Vuodesta 1963 on tuettu myös kansainvälistä diakoniaa. Nykyisin 60 % tuotosta ohjataan kehittyviin maihin Kirkon Ulkomaanavun katastrofirahaston kautta.

Tämänvuotisella tuotolla autetaan vanhuksia ja perheitä konfliktien ja luonnonmullistusten aiheuttamissa hätätilanteissa muun muassa Ugandassa. Osa varoista käytetään äkillisten katastrofien kriisipuun, valtaosa pitkävaikutteiseen kehitys-yhteistyöhön.

tukee vähävaraisia ikäihmisiä

PIXABAY

Lääkekuluja, velkaa, yksinäisyyttä...

HANNA SIPPOLA

Yhteisvastuukeräys 2021 nostaa esille ikäihmistien taloudellisen ja sosiaalisen ahdingon, joka on tuttua myös Salossa. Soitin muutamille eläkeläisille, jotka olivat viime vuonna Salon seurakunnan diakoniatyön asiakkaina. Juttelimme heidän taloustilanteestaan ja siitä, mikä siihen on vaikuttanut.

NAINEN 71 V asuu yksin keskustassa ja kokee itsensä yksinäiseksi. Hän kärsii siitä, mutta on iloinen, että pystyy vielä liikkumaan ulkona omin voimin. Velkoja on, ja niitä hän lyhentää pienestä eläkkeestään. Taloustilanne aiheuttaa jatkuvaa stressiä. Lääkkeet, jotka ovat välttämättömiä, maksavat paljon, ja asumisen kustannukset ovat korkeat. Hän on saanut diakoniatyöltä mm. avustusta lääkelaskuihin.

MIES 82 V asuu itsekseen kaukana palveluista. Hän ei koe olevansa vanha ja pärjää yksin. Ainoa murhe on auto, jota ilman ei tule toimeen, koska julkiset kulkevat huonosti. Autosta aiheutuu muun muassa kalliita korjauskuluja ja vakuutusmaksuja. Ruokaostoksiin hän on saanut apua diakoniatyöltä.

NAINEN 72 V elää palvelukodissa yksin ja on onnellinen kodistaan. Äkillinen sairastuminen ja siitä seuranneet suuret lääkekulut ja muut sairauteen liittyvät laskut ovat vieneet talouden aivan pois raiteiltaan, ja siitä on seurannut velkaantuminen. Edenneen puolison velat ja sisaruksen lainojen takaaminen olivat jo entuudestaan heikon talouden taakkana. Välttämättömät lääkkeet maksavat paljon. Diakonia on auttanut ruokakuluissa, ja parhaillaan on diakoniatyöntekijän kanssa tekeillä talouselvytys ja palveluohjaus tukien hakemiseen.

NAINEN 75 V vastasi puheluun sairaalassa eikä jaksanut puhua kuin pienen hetken. Hän kertoi, että sairastaminen tekee elämästä vaikeaa. Yksinäisyys ja taloushuolet lisäävät murhetta. Seurakunnalta hän on saanut ruokakasseja ja keskusteluapua.

MIES 69 V elää yksin ja on viimeisen vuoden aikana joutunut erittäin ahtaalle kasvavien lääkekulujen kanssa. Apteekkilaskut ja muut laskut kun maksaa, ei eläkkeestä jää paljoa käteen. Diakoniatyöntekijä on käynyt hänen luonaan kotona, ja keskustelut tämän kanssa ovat olleet mieluisia. Avioeron jälkipuinti on ollut raskasta, ja se tuo taloushuolien lisäksi henkistä kuormaa. Keskusteluavun ohella mies on saanut seurakunnalta ruokakasseja, jotka

ovat olleet tärkeä apu siinä hetkessä.

NAINEN 66 V asuu puolisonsa kanssa hieman keskustasta sivummalla. Molempien eläkkeet ovat pienet. Pariskunta tarvitsee omaa autoa kaikenlaiseen liikkumiseen: kaupassa käyntiin, lääkärireissuihin Salossa ja Turussa sekä sukulaisten luo pääsemiseen. Naisen perussairaudet ovat vaikeat, ja lääkkeisiin on mennyt vuodessa noin 1 100 €. Myös sairaalamaksut ovat kalliita. Ruoka-avun lisäksi keskustelut diakoniatyöntekijän kanssa ovat olleet pariskunnalle tärkeitä. Muualta muuttaneina heillä ei ole ystäviä Salossa.

KAIKKIEN puhelinkeskustelujen perus-

teella voin todeta, että yllättävät menot, kuten auton korjauttaminen, kodinkoneiden rikkuminen ja sairaalamaksut voivat romuttaa ikäihmisen talouden hetkessä. Lääkekustannukset ja velkojen lyhentäminen ovat myös tyypillisiä syitä talousahdinkoon, joillekin ovat haasteena päihteen. Moni pelkää, mitä sitten tapahtuu, kun ei enää pärjää fyysisesti.

Lähes kaikissa keskusteluissa nousi esille yksinäisyys. Se on monille arkinen taakka ja toisille pelottava tulevaisuuden näkymä.

Kirjoittaja oli diakoniaharjoittelussa Salon seurakunnassa

Tehdään yhdessä hyvää!

ANNA MOBILEPAY-
LAHJOITUS
SEURAKUNTAMME
YHTEISVASTUU-
KERÄYKSEEN.

Kevätkauden perinteisten yhteisvastuuta-pahtumien järjestäminen on kovin epävarmaa kokoontumisrajoitusten takia. Jotta ikäihmiset Suomessa ja maailmalla saisivat tarvitsemaansa apua, keräystulos karttuu varmimmin itse kunkin lahjoitustoimin.

Päihitetään yhdessä Salon viimevuotinen keräystulos, joka oli 11 398,44 euroa eli 0,29 euroa/henkilö. Menneitä vuosia vaatimattomampaan tulokseen vaikutti viime keväänäkin korona. Ei anneta sen kampittaa keräystä toista kertaa!

Yhteisvastuuvaroista ohjataan apua muun muassa Ugandaan. 80-vuotias Elizabeth Kapinga pakeni sinne Kongosta v. 2013 ja elää Rwamwanjan pakolaisalueella neljän lapsensa, vävyensä ja kymmenen lapsenlapsensa kanssa. Ruokaa ei tahdo riittää koko isolle perheelle. Myös suojan ja vaatteiden saanti on haastavaa.

Monta tapaa lahjoittaa

- ▶ MobilePayllä numeroon 91757.
- ▶ Verkossa osoitteessa yhteisvastuu.fi/salo, johon pääsee myös oheisella QR-koodilla.
- ▶ Pankin kautta, viitteeksi Salon seurakunnan viitenumero 301770:
Aktia FI82 4055 0010 4148 41
Nordea FI16 2089 1800 0067 75
Pohjola-Pankki FI14 5000 0120 2362 28

Kaikki nämä lahjoitukset kartuttavat oman seurakuntamme keräystulosta.

- ▶ Tekstiviestilahjoitus numeroon 16588 ei lisää oman seurakunnan pottia, mutta sataa yhteiseen Yhteisvastuun laariin vanhusten hyväksi:
  - APU10 (lahjoituksesi 10 €)
  - APU20 (lahjoituksesi 20 €)

Keräyslupa RA/2020/639/Kirkkopalvelut.

Diakoniaoppia vastaisen varalle

Diakonian asiakkaita talousvaikeuksista jututtanut **Hanna Sippola** on diakoniksi opiskeleva nuorisotyönohjaaja Ikaalisista. Hän oli loppuvuodesta harjoittelujaksolla Salon seurakunnassa ja teki puhelinhaastattelut harjoittelunsa loppumetreillä.

– Minulla ei ole kiire vaihtaa nuorisotyöstä diakoniaan, mutta kuljen silmät ja korvat auki. Sitten kun on pätevyys, voi hakea mielenkiintoisia avoinna olevia paikkoja.

Diakonia kiinnostaa, koska se on monipuolista, kokonaisvaltaista ja ihmisten lähelle menevää auttamistyötä.

– Diakoniassa on aina läsnä toivo, ja sen liekkiä ruokitaan.

Sekä nuoriso- että diakoniatyössä kohdataan ihmisiä erilaisissa elämäntilanteissa, keskellä arkea. Jaetaan huolia ja murheita, mutta myös iloa ja kiitoksen aiheita. Kuunnellaan, nähdään, ollaan läsnä.

– Molemmissa saan olla Jumalan, itse maailman Luojan ja Pelastajan työkaverina. Niissä töissä on ihan paras esimies :) Harjoittelupaikaksi valikoitui Salo:

"Salossa on hirmuisen erilaisia kaupunginosia ja alueita, joilla on omaleimaisuutta, ja se on hyvä", arvioi Hanna Sippola, joka tutustui Saloon viime vuoden lopulla diakoniaharjoittelun näkökulmasta.

– Halusin isoon seurakuntaan, koska olen työskennellyt pienissä. Salo on mielenkiintoinen, kun on paljon erilaisia alueita.

Vaikka harjoittelu ei ollut pitkä, Hanna sai Salosta haluamaansa oppia:

– Tärkein oppi tuli taloudellisen avustamisen periaatteista ja käytännöistä. Sitä oppia lähdin hakemaan ja sitä sain. Korona-aikana taloudellinen hätä kun ei lopu vaan kasvaa.

Kerhosta iloa ja oppia – ihan ilmaiseksi

Päiväkerho tarjoaa maksutonta viriketoimintaa ja kristillistä kasvatusta 3–6-vuotiaille lapsille. Kirkkokadun seurakuntatalossa on ryhmä myös 2-vuotiaille kerholaisille.

Ensi kaudella ovat kerhoiässä 2015–2018 syntyneet lapset. Taaperoryhmään pääsee, kun on täyttänyt kaksi vuotta.

Kerhopaikkoja on tarjolla kaikilla muilla seurakunta-alueilla paitsi Kiskossa, jossa kysyntä on ollut kovin vähäistä. Salo-Uskelan alueella päiväkerhotoiminta keskittään ensi kaudella kokonaan Kirkkokadulle, joten seurakuntakodit Mhlakankare, Ollikka ja Paunala jäävät pois.

Kerhot ovat kolmetuntisia, kaksivuotiaiden kerho kaksituntinen. Kerhossa voi käydä 2–3 kertaa viikossa; määrä vaihtelee alueittain.

Kerhokerrat koostuvat kynttilähetkestä, vapaasta leikistä, kädentaidoista, musiik-

ki- ja liikuntatuokioista, saduista, loruista ja yhteisistä leikki- ja oppimistuokioista. Ohjelma on suunniteltu lapsen ikätasolle sopivaksi ja kehitystä tukevaksi.

Ilmoittautuminen uuteen kerhokauteen alkaa 1.3. ja jatkuu 4.4. saakka. Ilmoittautumislomakkeen linkki tulee verkkoon www.salonseurakunta.fi/lapset.

Ryhmä perustetaan, jos ilmoittautuneita on vähintään viisi.

KERHOPISTEET kaudella 2021-22

- Halikko, Visertäjät, 3 krt/vko, musiikkipainotteinen päiväkerhoryhmä
- Kiikala, 3 krt/vko
- Kuusjoki, 2 krt/vko
- Muurla, 2 krt/vko
- Perniö, 2 krt/vko
- Pertteli, 2 krt/vko
- Suomensjärvi, 2 krt/vko
- Särkisalo 2 krt/vko
- Keskusta, Kirkkokatu, 3 krt/vko
- Keskusta, Kirkkokatu, 2-vuotiaat taaperot, 2 krt/vko

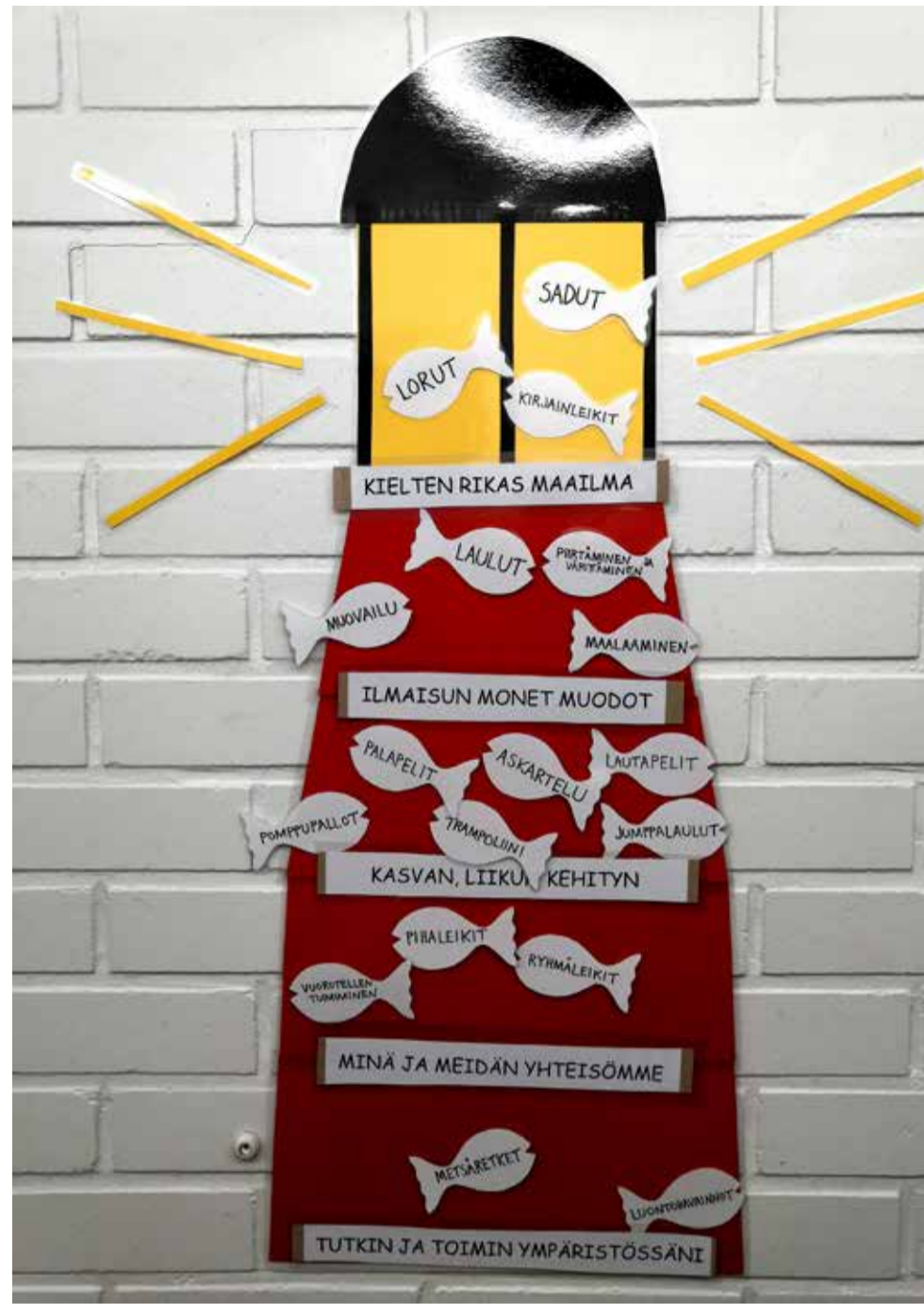
Kysyttävää?

Lisätietoja antavat:

- **Katja Nurmio**, kasvatuksen sihteeri, katja.nurmio@evl.fi, 044 774 5253.
- **Johanna Rytönen**, kasvatuksen ohjaaja, johanna.rytkonen@evl.fi, 044 774 5334.

Ei saa meluta, ettei vauva herää!

Majakka kertoo, mitä kaikkea kerhopäivään sisältyy.

Kesätöitä ja kausitöitä

Kesäyöntekijöitä hautausmaille

Kesätyöt Salon seurakunnan hautausmaille alkavat ma 7.6. ja työtä on tarjolla enintään kahdeksan viikon ajaksi. Hakijan pitää olla vähintään 16-vuotias. Tehtäviin kuuluu kukkien istutusta ja hoitoa, ruohonleikkuuta ja muuta hautausmaiden siistintä ja kauniina pitämistä.

Kausityöntekijöitä hautausmaille

Hautausmailla on myös kesäaikaa pidempiä työpaikkoja. Kausityöntekijöiden työ alkaa jo ma 19.4. ja päättyy lokakuun lopulla. Koulutus ja kokemus puutarha-alalta ovat hakijalle eduksi.

Kausityöntekijä kunnossapitoon

Kiinteistöjen kunnossapitotöihin koko seurakunnan alueelle haetaan kausityöntekijää, jolla on B-ajokortti. Työ alkaa 19.4. ja jatkuu lokakuun lopulle.

Kirkko-opas Halikkoon ja Perniöön

Sekä Halikon että Perniön kirkkoon tarvitaan opas esittelemään kirkkoa matkailijoille. Kielitaito on hakijalle eduksi, ja ikää pitää olla vähintään 16 vuotta. Työ alkaa ke 9.6. ja päättyy elokuun alussa. Työviikko on viisipäiväinen, keskiviikosta sunnuntaihin.

Kesäyöntekijöitä leirikeskukseen

Keittiö- ja siivoustöihin tarvitaan muutama työntekijä Naarilan leirikeskukseen ja Halikon Kesä-Angelaan 7.6. lähtien 1,5–3 kuukaudeksi. Tehtävissä tarvitaan autoa ja valmiutta ilta- ja viikonlopputyöhön.

Haku sähköisellä lomakkeella

Kaikkiin edellä mainittuihin töihin haetaan sähköisillä lomakkeilla, joihin on linkit seurakunnan verkkosivuilla www.salonseurakunta.fi > Ajankohtaista > Avoimet työpaikat. Haku päättyy 14.2. kaikissa muissa paitsi leirikeskusten kesätöissä, joihin voi hakea 28.2. saakka.

Kysyttävää?

Lisätietoja antavat

- Puutarhuri Markku Johansson puh. 044 774 5285, markku.johansson@evl.fi,
- Leirikeskusten osalta ruokapalvelu- ja siivousesimies Jaana Koli puh. 040 636 1242, jaana.koli@evl.fi.

Kirkkovuosikalenteri kynttilänpäivästä Marian ilmestyspäivään

TIMO VIITANEN

Kynttilänpäivä

Kynttilänpäivänä eli kynttelinmessu-
na pikku Jeesus tuotiin ensimmäistä
kertaa Jerusalemin temppeliin. Isäntä
tuli taloon! Kynttilänpäivänä on kris-
tityillä sittemmin ollut tapana siunata
niin paljon kynttilöitä, että siitä riittää
kirkossa poltettavaksi koko seuraavan
vuoden ajan. Valitettavasti tämä ta-
pa on meidän kirkoissamme hiipunut.
Se olisi hyvä tapa – sillä nimittäin on
asia: juutalaisessa perinteessä ”Ju-
malan kirkkaus” on se Kaikkivaltiaan
piirre tai ominaisuus, jonka erityises-
ti ajatellaan asuvan tai sijaitsevan
temppelissä. Kynttilöiden runsaus ja
kirkas loiste antaa pienen vinkin siitä,
kuka sen kirkkauden tuo tullessaan.
Siis myös tullessaan meidänkin luok-
semme: virren sanoin ”mun sydäme-

ni temppeliin”.

Kun seuraavan kerran sytytät kyntti-
län, mietipä sitä.

1

Laskiainen

Laskiainen on pelkkää alamäkeä. Niin-
kö? Ei ihan. Joka aikoo laskea mäen alas
monta kertaa, joutuu nousemaan sen
ylös jokseenkin yhtä monta kertaa.

Tässä on parannuksenteon ja katu-
muksen olemus: on vähemmän tärkeää,
montako kertaa kaadut – tärkeää on,
montako kertaa nouset ylös.

”Minä nousen ja menen isäni luokse”,
sanoi entinenkin tuhlaajapoika.
(Luuk. 15:18)

2

Puolipaastosunnuntai

Puolipaastosunnuntaina on vanhas-
taan ollut tapana lieventää paasto-
säännöksiä, jottei kukaan sortuisi
paaston ankaruuden tähden. Kirkko-
tekstiilit voi kesken paaston vaihtaa
tuokioksi ruusunpunaisiin, jos seura-
kunnalla semmoista väriä sattuu ole-
maan. (Riittävän haalistuneet violetit
tekstiilit ajavat saman asian.)

Keskimääräiselle suomalaiselle lu-
terilaiselle paaston ankaruus on har-
voin akuutti ongelma. Monella muulla
tavalla onnistumme sitä vastoin kyllä
olemaan ankaria itsellemme ja toinen
toisellemme. Usein suotta. Ja toisin
kuin paaston ankaruus, tämä omate-
koinen tiukkuus ei lopu koskaan.

Paasto on pyrkimystä tulokselli-
seen toimintaan. Hyvä niin: päämää-
rätietoisuutta tarvitaan. Paasto ei
kuitenkaan saa olla pelkkää rajoitta-
mista ja vähentämistä: myös näköalo-

jen laajentamista tarvitaan. Yksi osa
tätä tuloksellisuuteen pyrkimistä on
maailman ja kanssaihminen tarkas-
teleminen ruusunpunaisen silmälasin
läpi, siis se, että ”selitämme kaiken
parhain päin”, kuten muuan M. Luther
katekismuksessaan ohjeistaa. Kyyni-
syys ei ole realismia. Edes kerran kau-
dessa täytyy asioita katsoa uusin sil-
min.

”Mä kauniin tiedän kukkasen, se
mulle ilon antaa...”

QR-koodi virteen 184

4

Tuhkakeskiviikko

Onko katumus ikävää ja tylsää? No ei.
Parannuksenteo on iloinen asia. Har-
voin tuntuu kirkossa niin hyvältä kuin
tuhkakeskiviikkona. Saa luopua kaik-
ta typerästä ja ääliömäisestä, millä on
huonontanut omaa ja toisten elämää.
Saa luopua itsepetoksesta ja elämän-
valheesta ja ryhtyä elämään hyvää
elämää. Miksei se olisi mukavaa?

Jos et tänä vuonna pääse tuhakes-
kiviikkona kirkkoon, kuten mahdollis-
ta on, mene jääkaapille. Älä hae sieltä
herkkua; älä myöskään tuhkaa, sillä si-
tä siellä luultavasti ei ole. Silmäile öljy-
pullon, jos semmoisen löydät. ”Kun
paastat, voitele pääsi öljyllä”, sanoo
Jeesus. Älä silti kaada öljyä päähäsi;
kaada sitä ajatuksiisi. Öljy on ilon ja
hyvinvoinnin symboli. Ja niitä Jumala
sinulle, sinun elämäsi haluaa.

Entä sinä? Haluatko sinäkin niitä
elämäsi?

3

Marian ilmestyspäivä

Enkeli Gabriel (joka näyttää vähän sil-
tä kuin Tenholan vaakunassa) ilmoit-
taa Neitsyt Marialle (ks. Maarian vaaku-
na), että hän (siis Maria) tulee raskaaksi
ja synnyttää pojan, joka on Jumalan lä-
hettämä Vapauttaja. Pojan nimeksi tu-
lee Jeesus. Marianpäivän, oikeammin Ma-
rian ilmestyspäivän, oikea päivämäärä on
25.3. – laske itse, montako kuukautta sii-
tä on joulun! Marianpäivän ajankohta
on semmoinen, että tuo oikea päivämää-
rä osuu joinakin vuosina pitkäperjantaille.
Siinäpä se sitten onkin, tiivistetyssä muo-
dossa, kertomus siitä, kuka Vapauttaja on
ja miten hän kansansa vapauttaa.

Vain yksi asia semmoisesta tiivistel-
mästä puuttuu: tämä Vapauttaja nou-
see kuolleista. Se on Jumalan tapa sanoa:
”Kannatan!”

KUVAT: WIKIPEDIA

5

Kirkossa on nykyään **nuoria!**

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Nuorten toiminta tai pikemminkin toiminnan tilat Salo-Uskelan alueella ovat olleet viime vuodet muutosten kourissa.

Ensin oltiin Akvaariossa, mutta nyt sillä kohtaa on enää vain kuoppa, ei onneksi vettä.

Sitten muutettiin Kirkkokadun seurakuntatalon toiseen päähän, siihen jota ei purettu eikä pureta. Koska tila oli Akvaariota pienempi, se nimettiin Katiskaksi.

Nyt on muutettu kokonaan toiselle puolelle Kirkkokatua. Nuoret ovat valloittaneet käyttöönsä Salon kirkon, etenkin sen päätysalin.

Vesiteemalle jatkoa

Akvaarion ja Katiskan seuraajalle tarvittiin uusi, veteen liittyvä nimi. Kaikki ehdottivat, sitten karsittiin ja lopuksi äänestettiin. Jatkoon pääsi muun muassa Majakka, mutta voittajaksi nousi Telakka.

Niinpä nuoret kokoontuvat nyt Telakal-

Mahtavalle soitinvalikomalle on käyttöä mahtavien soittajien ja laulajien käsissä.

la. Voisihan ajatella vaikka niin, että elämän laavaa siellä varustetaan, tavallaan?

Muuttoinnostusta

Sohvat ja muu rekvisiitta kannettiin Katiskasta Telakalle joulun edellä. Muutto piti dokumentoida kuvin, mutta ei niitä kukaan ehtinyt ottaa, niin nopeasti tavara liikkui yli kadun.

Ehdotus kirkon puolelle muuttamisesta oli saanut nuorten parissa innostuneeksi kuvailun vastaanoton. Siksi muuttokin varmaan sujui niin joutuisasti.

Katiskaa moititaan nyt "tyhjäksi neliöksi, jossa kaikuu". Eihän se oikeasti tyhjä ollut, mutta ahdas ja vähän steriilin tuntainen.

Sata vuotta Katiskaa vanhempaa rakennusta kelpaa esitellä:

- Tila on avarampi.
- Ja paljon viihtyisämpi.

- Ja tunnelmallisempi.

- Lisäksi täällä on keittiö! (Vaikkei nyt mitään voidakaan keittää tai paistaa, koska korona.)

- Soitinvalikoima on ihan mahtava!

- Meillä on tosi mukavia sohvia. (Samat ne ovat kuin ennenkin...)

- Kun on nuorten messu, ollaan jo valmiiksi paikalla eikä tarvitse juosta kadun yli niin kuin ennen.

Kukaan ei tietenkään kiertänyt seurikselta kirkolle suojatien saati liikennevalojen kautta, joten muutto lisäsi merkittävästi liikenneturvallisuutta, sohvalta tähdennetään.

Villasukkalaatikko

Kirkkotilan lähes ainoaksi miinukseksi pitäneet laskea kylmät lattiat. Siihenkin löytyi apu: nurkassa on kori täynnä villasukkia.

- Sukkapiiri kutoi ne meille!

Yllättävän kiltisti tehty, kun ottaa huomioon, että nuoriso valloitti ja sisusti uuteen uskoon tilan, jossa sukkipiiri kokoontui ja kokoontunee vastakin, sitten kun aikuisten toiminta taas saa luvan käynnistyä.

Kun Telakalla lisäksi voi kääriytyä torkkupeittoon ja tarvittaessa vetäytyä ison pehmoleulun alle, niin lämpöä ja läheisyyttä riittää.

Perjantain paras paikka?

Perjantai-iltaa voisi kaiketi viettää muualakin kuin kirkossa, mutta täällä ollaan.

- Täällä on kaverit.
  - Ja hauskaa tekemistä.
  - Ja ilmaista syötävää. (Vaikka ei nyt, koska korona.)
  - Ja yhteisöllisyyden tuntu.
- Plussaksi lasketaan myös "seurakunta-aikuiset" eli "seuristyyppit", joilla osoit-

Telakalla tapahtuu

- **Avoimet ovet** ti-pe klo 15-18.
- **Nuortenilta** pe klo 18-22. Aina jotain ohjelmaa. Kerran kuussa otetaan Zoom-yhteys jonnekin päin maailmaa, esimerkiksi helmikuussa nuoriin Jerusalemissa ja maaliskuussa Marikaan Madridissa.
- **Nuorten messu** pe 19.2. ja 19.3. klo 18.
- **Bulinaboksi** to klo 16-17; elämän ihmettelyä, diippailua ja pohdintaa.

Halikossa on Hepuli

Vaskiontie 31

Avoimet ovet 2.3. alkaen tiistaisin klo 15-17.

Luvassa jälleen tiukkoja matseja lautapeliin parissa, ja jos maaliskuussa on vielä lunta, pihassa päästään pulkkamäkeen.

Perniössä on Piilo

Lupajantie 9

Avoimet ovet ke klo 16-18.

Ke 10.2., 10.3. ja 24.3. jo klo 14.30 alkaen.

Ke 24.2. ovet kiinni.

Piilon idea selviää Martin tekemän laulun kertosäkeestä:

*Piiloon pääsen soittlemaan,
Piiloon lähden hengaillemaan.
Piiloon ajatuksissani palaan,
Piilossa ei koskaan olla salaa.*

PS. Uudet värivalotkin on saatu!

Kaikissa
nuorten jutuissa
maskipakko!

Telakan mukavaksi maionostetulla sohvalla talven toistaiseksi kovimpana pakkasiltana Noora (nuorisotyön opiskelija), Neria, Juho, Anssi eli Anna-Sofia, Odelia, Meeri ja Mona. Mukana myös nalle Eevertti (vas.), Pete-possu, Repekka, Pelikaani, Ruupertti, Harri Potter ja pitkin pituuttaan käärme nimeltä Masa.

tautuu tarkoitettavan seurakunnan työntekijöitä.

Miimillä maailmalle

Juliste Telakan seinällä kertoo, että viime syksynä polkaistiin käyntiin seurakunta- nuorten ikioma kampanja Miimillä maailmalle.

– Me kerätään rahaa ja opetellaan miimikkaa ja lähdetään keväällä 2022 matkalle.

Matkakohteena on todennäköisesti Kosovo, koska siellä on vastassa tuttu ihminen: pastori ja Salon nuorten oma nimikkolähettiläs Marika Lähtenmäki.

– Mennään sinne, missä Marika on lähetystyössä, ja luultavasti hän on silloin Kosovossa.

Kahmalollinen veisukirjoja viedään tästä kirkkosalin puolelle, kun soitto soi ja laulu raikaa.

Mimiikalla plus musiikilla tehdään perillä katutaidetta:

- Koska ei ole yhteistä kieltä.
- Viedään sanomaa sillä tavalla.

Varmaan sitä kutsumishommaa ja sanoman viettä pitäisi harrastaa täällä Salosakin. Miten se kävisi?

- Pyytäisin kavereita tänne Telakalle.
- Kyllä moni on tullutkin ja tykännyt.

Lämpimät villasukat päihittävät kylmänpuoleiset lattiat.

WhatsAppilla pysyt ajan tasalla

Kevään aikana on luvassa pari pop up -reissua yllätyskohteisiin, nuorten yö jossakin kirkossa ja leiri Naarilassa. Suunnitelmat toteutuvat tai peruuntuvat epidemiatilanteen mukaan, joten seuraa WhatsApp-infokanavaa. Siihen pääset mukaan ottamalla yhteyttä työntekijöihin:

- Kai 044 774 5337, kai.ruha@evl.fi
- Sanna 044 774 5329, sanna.kotiranta@evl.fi
- Martti 044 735 8623, martti.rouhiainen@evl.fi
- Johannes 044 735 8629, johannes.alaranta@evl.fi
- Lea 044 774 5280, lea.pistemaa@evl.fi
- Ville 044 774 5218, ville.vaananen@evl.fi
- Simppa 044 774 5249, simone.koivisto@evl.fi
- Noora 040 121 6957, noora.haikarainen@evl.fi
- Lasse 044 744 5378, lasse.lindberg@evl.fi

Perttelissä on Monttu

Mikolantie 5

Avoimet ovet ti klo 15.30–18 (ei 23.2.).

Monttuun kokoonnutaan tiistaisin. Korona rajoittaa ns. ruokahuoltoa, joten aika kuluu jutustellessa kaiken maailman asioista, ihan laidasta laitaan. Odotamme maskit kasvoilla, milloin korona selätetään ja voidaan palata normimeneen!

Lentäjä Jarkko Korhonen ja sairaanhoitotiimi vievät neuvolaklinikkansa satojen äitien ja vauvojen luo Tansanian kyliin tietttömien taipaleiden taakse.

Jarkko Korhonen lentää Tansaniassa

Lähetyslentotoiminta jatkuu Tansaniassa koronapandemian ajanakin. Lentämässä on jälleen myös Kiikalan, Suomusjärven ja Salo-Uskelan nimikkolähetti Jarkko Korhonen, joka nykyisin toimii osan vuotena Suomessa ja osan Tansaniassa.

Kyliin lennätettävä viiden hengen sairaanhoitotiimi järjestää neuvolatarkastuksia ja rokotuksia sekä antaa koronavastustusta. Neuvolaklinikan piiriin saadaan

yhden lentopäivän aikana reilusti yli tuhat äitiä ja vauvaa. Lentojen jälkeen lentokoneet desinfioidaan huolellisesti.

Lähetyslennot järjestävä MAF eli Mission Aviation Fellowship on 1945 perustettu kristillinen järjestö, joka operoi yli sadalla lentokoneella kehitysmaissa alueilla, missä etäisyydet ovat pitkiä ja maantiet puuttuvat tai ne ovat vaikeakulkuisia ja turvattomia.

Ulan-Uden kirkkotoyömaalla on edetty lämpöeristys- ja sisätöihin.

Kirkko kohoaa Ulan-Udessa

Ulan-Udessa Venäjän Burjatiassa on kirkon rakentaminen edistynyt. Joulukuun lopulla rakennus sai koristeekseen kellotornin ja sen huippuun ristin. Kullannäyriksen risti loistaa auringossa ja tiedottaa lähiympäristöön, että kyseessä on kirkko, kertoo Anitta Lepomaa uutiskirjeessään.

Kirkkorakennukseen on saatu nyt kytkeä sähkölämmitys, joten myös sisätöitä päästään edistämään.

Seurakuntatyö ja kirkon rakentaminen Ulan-Udessa on Halikon alueen nimikkolähetyskohde.

"Noomi ja Lydia eivät vierasta oikein ketään, ja sopeutuminen Japaniin on sujunut häkellyttävän hyvin", Kia Syrjätie kertoo. "Tyttöt menevät mielellään kirkkoon, kun siellä on paljon kivoja ihmisiä, jotka touhuavat heidän kanssaan." Kuvassa tyttöjä viihdyttää Hat-Koben ja Kita Susurandain seurakuntien paimen Yoshida-sensei.

Syrjätiet opettelevat Japanin oloihin

Kia ja Markus Syrjätie tyttäriin ovat vihdoin päässeet asettumaan Japaniin:

"Olemme muuttaneet Hat-Kobeen ja opetelleet elämää uudessa kotikaupungissamme. Meillä on käynnissä autonhankintaprosessi, ja selvittelemme kevään lastenhoitokuvia. Kielikoulumme tarkkaa alkamisajankohtaa ei vielä ole päätetty, mutta käytännön kieli- ja kulttuuriharjoitusta saamme päivittäin. Erittäisesti sunnuntain kirkkokäynnit laittavat kielitaidon positiivisesti koetukselle: Markus kirjoittaa saarnoista erottamiansa sanoja muistiin, ja Kia saa virsien laulannasta mielekästä lukuharjoitusta."

Pitkittyneellä koronalla on Japanissa ollut surullisia vaikutuksia: "Japanissa itsemurhiin kuoli marraskuussa 2020 enemmän ihmisiä kuin koronaan koko vuoden aikana. Erittäisesti naisten ja lasten kohdalla käyrät ovat ennätyskallista korkealla. Järkyttävät tilastot kertovat toivottomuudesta, jota moni japanilainen kokee vaikeuksien ja epävarmuuden äärellä. Kunpa he voisivat oppia tuntemaan Hänet, joka sanoo: Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon."

Syrjätiet ovat Halikon ja Salo-Uskelan nimikkolähettejä.

Kiskon, Muurlan ja Särkisalon nimikkolähetti Arja Koskinen lähti tammikuun lopulla takaisin työalueelleen Latinalaiseen Amerikkaan.

Arja Koskinen pääsi kotiin

Suomen Lähetysseuran aluejohtaja Arja Koskinen on huhtikuusta saakka tehnyt työtään kotipitäjästään Särkisalosta käsin. Tammikuun lopulla hän pääsi vihdoin palaamaan Latinalaiseen Amerikkaan, jossa hänen toimialueensa ovat Bolivia, Kolumbia ja Venezuela. Koti ja puoliso ovat Nicaraguassa.

Yhteyksiä toimialueille hoidetaan koronan keskellä paljolti virtuaalisesti, mutta yhteydenpidosta tulee sentään paljon helpompaa, kun rasitteena ei ole kahdeksan tunnin aikaeroa. Uusia hankkeita suunnitellaan ja vanhoja saatetaan päätökseen. Työtä tehdään yhdessä paikallisten luterilaisten kirkkojen ja Kolum-

biassa myös Luterilaisen Maailmanliiton kanssa.

Väkivalta on karua todellisuutta joka maassa. Puolisotilaallisten joukkojen piinaamassa Kolumbiassa on toiseksi eniten miinoja maailmassa, Arja Koskinen kertoo. Miina voi olla vaikka jalkapallossa, jota lapsi innoissaan potkaisee.

Protestanttiset kirkot tekevät paljon rauhantyötä ja niihin luotetaan. Vaikka kirkot ovat pieniä, ei jäsenmäärä aina kerro siitä, kuinka paljon voidaan tehdä, Arja Koskinen korostaa.

Toivon täytyy ihmisillä säilyä, ja juuri toivoa kristinuskon sanoma ja kirkkojen työ välittää.

Lähetyspastori eläkkeen kynnyksellä:

Kaikki koettu on ollut hyödyksi

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Olen saanut elää monta elämää: opettajana, toimittajana ja pappina, sinkkuna ja perheen kanssa, sanoo **Tarja Laurila**, joka on taas uuden edessä: Työpäiviä on jäljellä viikon verran, virallisesti hän jää eläkkeelle vappuna.

Koskelta koskelle

Kuusamossa syntyneen Tarja Laurilan (o.s. Leinonen) lapsuuden elinympäristöä olivat Kemijoen voimalaitostyömaat neljällä eri koskella. Isä toimi työmaiden betoniaseman työnjohtajana ja äiti hoiti ensiapuasemaa.

– Muuttoja oli paljon ja asuttiin välillä syrjäisissä paikoissa. Siitä on jäänyt tietty muukalaisuuden tunne, mutta toisaalta sopeutuvuus ja rohkeus lähteä uusiin tilanteisiin.

Kymmenen vuoden jälkeen perhe palasi sukujuurilleen Kainuuseen ja asettui Kajaaniin.

Etsivä löytää

Tarjan rippikoulu oli yhtä hulinaa – 66 tyttöä samalla leirillä – mutta usko alkoi kiinnostaa:

– Heti rippijuhlan jälkeen aloin lukea Uutta testamenttia, lainasin hengellisiä kirjoja ja hakeuduin seurakunnan tilaisuuksiin.

Etsintä johti voimakkaaseen hengelliseen kokemukseen, jota voi uskoontuloksikin nimittää.

– Nuoruuden herätys on ollut itselleni suuntaa ja voimaa antava kokemus, mutta en edellytä muilta samanlaista, Tarja Laurila painottaa.

– Olen oppinut näkemään Jumalan pitkäjänteisen työn oman perheeni ja edeltäviinkin sukupolvien vaiheissa. Jumala kutsuu yhteyteensä niin monella tavalla. Se, että vanhemmat tuovat lapsensa kastettavaksi, on edelleen valtavan iso asia.

Etelään ja pohjoiseen

Pappi vai lääkäri? pohti Tarja Laurila lukiolaisena aineessaan. Ylioppilaana hän valitsi hengellisen hoivan ja pääsi Helsinkiin opiskelemaan teologiaa ja psykologiaa. Valmistuttuaan Tarja lähti pohjoiseen hakemaan juuriaan.

– Lapsuuden maisemani olivat olleet pohjoisen hillasoita, Kemijokea ja kulleroketoja, hän maalaillee.

Uskontoa, psykologiaa, filosofiaa ja opinto-ohjausta sisältänyt opetustyö Ylitornion lukiossa antoi paljon oppia opettajallekin, mutta ei houkuttellut loppuelämän uraksi. Uusi ovi avautui seurakuntalehden toimittuksesta Oulussa. Kymmenien seurakuntien yhteisen Rauhan Tervehdys -lehden levikki ulottui Utsjoelle asti.

– Se oli mielenkiintoinen näköalapaikka koko Oulun hiippakunnan seurakuntaelämään.

Kohtalokas matkaseura

Tarja Laurila arvelee, että saattaisi olla Oulussa vieläkin, ellei olisi lähtenyt tapaamaan Jerusalemissa lähetystyötä tekevää ystäväperhettä. Matkaseurueessa, johon Tarja ystävät tavattuun liittyi, oli perniöläinen maanviljelijä Erkki Laurila. Ja niin siinä sitten kävi, että muuttoihin ja muukalaisuuteen tottunut toimittaja-teologi päätyi emännöimään historiaa henkivää, vuonna 1833 rakennettua taloa.

– Olihan se jonkinlainen kulttuurishokki, Tarja hymähtää.

– Koko Varsinais-Suomi oli minulle ihan tuntematon Suomen kolkka. Perniön murrekin tuntui aluksi oudolta.

Enää ei ole tarvinnut muuttaa, vaan koti on ollut Perniössä jo kolmekymmentä vuotta. Työura sen sijaan sai väistyä tauolle siksi aikaa, kun perheen kolme lasta olivat pieniä.

Kirkon töihin

Kun lapset kasvoivat, Tarja Laurilalle alkoi kertyä työtehtäviä kodin ulkopuolelta: lähetystyön organisointia Perniön seurakunnassa ja freelance-toimittajan töitä Seurakuntasanomissa.

Toiminta seurakunnassa ja tutustuminen työntekijöihin sai pohtimaan omaa kutsusta:

– Haluanko sitoutua kirkon työhön? Onko minusta siihen?

Puoliso kannusti, samoin edesmennyt Salon kirkkoherra Jouko Pukari. Kun tämä kolmannen kerran kysyi Tarjaa papin töihin, oli aika myöntyä.

– En halunnut olla se, joka pelosta katkeaa talenttinsa maahan, Tarja Laurila sanoo tuttuun Jeesuksen vertaukseen viitaten.

Ratkaisua ei ole tarvinnut katua:

– Olen tuntenut olevani omalla paikallani, ja pappina olen voinut hyödyntää kaikkea elämän aikana koettua.

– Saan puhua Jeesuksesta, anteeksi saamisen mahdollisuudesta ja iankaikkisen elämän toivosta.

Papin työn antoisia puolia on myös ihmisten kohtaaminen ja heidän elämäntarinoitensa kuunteleminen.

– Esimerkiksi surevia omaisia kuuntelen tarkasti, ja pyrin puheissani sanoittamaan heidän tilannettaan ja hahmottamaan kokonaiskuvaa edesmenneen läheisen elämästä.

Lahjaksi olette saaneet...

Tarja Laurila on pappina saanut hoitaa ja johtaakin toivomaansa työalaa: lähetys-

työtä, joka tuli hänelle tutuksi ja läheiseksi jo Kajaaniin aikoina.

Lähetys on luovuttamaton osa kirkon työtä. Vai onko sittenkin näin:

– Kirkolla ei ole lähetystä, vaan lähetyskirkolla on kirkko, Tarja Laurila siteeraa.

Meidänkin kirkkomme täällä Suomessa syntyi lähetystyön tuloksena liki 900 vuotta sitten.

– Millainen maamme olisi ilman kristinuskon vaikutusta? lähetyspastori haastaa mieltämään.

Hänen mukaansa meillä on velvollisuus jakaa eteenpäin saamaamme hyvää – ja toisilla oikeus, suorastaan ihmisoikeus, saada kuulla evankeliumi.

Nykyaikainen lähetystyö on kokonaisvaltaista. Siinä ovat mukana sekä julistus että ihmisten kaikinainen auttaminen. Sellaisena se voi muuttaa yksilöä ja yhteiskuntaa ja tuoda elämään toivon. Myös täällä Suomessa.

– Lähetys on ollut todella innostava työala. Olen saanut seurata, miten työ menee eteenpäin ja apu perille muun muassa Thaimaassa ja Venäjän Kazanissa.

Lähetys säilyy Tarja Laurilan sydämen asiana työuran päätyttyäkin. Hän kaavailee jatkavansa lähetystyön vapaaehtoisena ja haluaa edelleen aktiivisesti seurata lähettäjä ja lähetyskohteita, joita Salon seurakunnalla on paljon ja monenlaisia.

Lähetyspyhä Yliskylän kirkossa ja kirkkokahvit kotona Arpalahdessa vaikka jälkikäteen ovat eläkkeelle jäävän Tarja Laurilan haaveena, sitten kun se taas on kaikille turvallista.

Eläkeläisenä voisi ehkä osallistua lähetystyöhön kentälläkin, vaikkapa mennä muutamaksi kuukaudeksi auttamaan seurakuntatyössä Viron Sauella. Siksi viron kielen opiskelukin houkuttelisi.

Jumala johdattaa

Elämän erilaisia vaiheita on ollut lohdullista elää Jumalan johdatusta rukoillen, ja johdatusta Tarja Laurila tuntee kokeneensa, kun tähänastista polkuaan ajattelee.

– Elämässä koetut vaikeudetkin voivat kääntyä hyväksi. Kun Jumala sulkee oven, hän avaa ikkunan, kuten sanonta kuuluu.

– Tiukassa paikassa olen saanut apua ja rohkaisua Raamatun sanasta, toisilta ihmisiltä ja seurakunnan yhteydestä, mutta myös terapiasta ja työnohjauksesta.

Tähän päivään päästyä on matkaan ehtinyt kertyä monenlaista, odotettua ja yllättävää.

– Mutta eletään nyt tätä päivää ja iloitaan niistä hyvistä asioista ja ihmisistä, jotka ovat ympärillä, Tarja Laurila kannustaa.

Samasta asiasta muistuttaa Arpalahden talossa puolison isoäidin kirjailema huoneentaulu: Eilinen päivä on mennyt. Huomisesta ei ole tietoa. Tänään auttaa Jumala.

JUMALANPALVELUS SUNNUNTAISIN KLO 10

Katsottavissa seurakunnan Youtube-kanavalla

Kuunneltavissa Järviradiossa 102,9 MHz

Jumalanpalveluksia verkossa ja radiossa

Salon seurakunnan jumalanpalveluksen voi kuunnella joka sunnuntai klo 10 Järviradion taajuudella 102,9 MHz. Jumalanpalveluksia lähetetään vuorotellen Uskelan ja Halikon kirkosta. Vuorottelu ei kuitenkaan ole ihan säännöllistä, sillä esimerkiksi konfirmaatiot aiheuttavat siihen poikkeuksia. Ajantasaiset tiedot löytyvät viikkoilmoituksista.

Seurakunnan YouTube-kanavalla näkyy sunnuntaisin klo 10 jumalanpalvelus jostakin Salon seurakunnan kirkosta. Sunnuntaina 7.2. ja 14.2. lähetys tulee Kiikalasta ja 21.2. Uskelasta. Sieltä jatketaan myös 28.2. ja 7.3., jolloin ovat päivärippikoulun ja laskettelurippikoulun konfirmaatiot. Sil-

loin suoratoistolähetykset jatkuvat paljon klo 10:n jälkeenkin, sillä konfirmaatiot toteutetaan suunnitelmien mukaan pienissä ryhmissä.

Uskelasta kalusto siirtyy Muurlan kirkkoon sunnuntain 14.3. ja 21.3. lähetysvarten.

Striimatut jumalanpalvelukset säilyvät YouTubessa katsottavissa kaksi viikkoa. Seurakunnan kanavalla tallenne ei kuitenkaan näy heti suoran lähetysten päätyttyä, vaan varmimmin vasta maanantaiaamuna. Jos sen sijaan hakeutuu osoitteeseen www.youtube.com ja laittaa siellä hakusanaksi Salon seurakunta, pääsee katsomaan tallennetta jo sunnuntaina.

MARTTI SANTAKARI

Kirkkoja avoinna

Myös mahdollisuus ehtoolliseen!

Sunnuntaina 7.2.

- klo 11–13 Halikon kirkko
- klo 11.30–13 Kitulan seurakuntakeskus
- klo 11–13 Muurlan kirkko
- klo 11–13 Perttelin kirkko
- klo 11–13 Salon kirkko
- klo 11–13 Särkisalon kirkko; ei ehtoollista

Sunnuntaina 14.2.

- klo 11–12.45 Kiikalan kirkko
- klo 11–13 Kiskon kirkko
- klo 11–12.30 Kuusjoen kirkko
- klo 11–13 Salon kirkko
- klo 11–13 Särkisalon kirkko
- klo 11–12.45 Uskelan kirkko
- klo 11–13 Vaskion kirkko

Sunnuntaina 21.2.

- klo 11–13 Halikon kirkko
- klo 11–13 Muurlan kirkko
- klo 11–12.45 Salon kirkko
- klo 11–13 Suomensjärven kirkko
- klo 11–13 Särkisalon kirkko

Sunnuntaina 28.2.

- klo 11–13 Halikon kirkko
- klo 11–13 Kiikalan kirkko
- klo 11–13 Kiskon kirkko
- klo 11–12.30 Kuusjoen kirkko
- klo 11–13 Perttelin kirkko
- klo 11–13 Salon kirkko
- klo 11–13 Särkisalon kirkko

Perniössä perjantaisin

Lepää hetki: Perniön kirkko avoinna hiljentymistä varten pe 12.2., 19.2. ja 12.3. klo 18–19. Mahdollisuus ehtoolliseen. Puolen tunnin ajan hiljaista urkumusiikkia.

Ehtoolliselle pääsee nyt poikkeusjärjestelyin kirkkojen aukioloaikoina.

Ehtoolliselle kirkkoon tai kotiin

Kirkkojen sunnuntaisten aukiolojen yhteydessä on lähes aina mahdollisuus yksityiseen ehtoollisenviettoon. Kellonajat on valittu niin, että ehtoolliselle voi mielellään valmistautua kuuntelemalla ensin radiojumalanpalveluksen klo 10.

Jos kaipaa ehtoolliselle, mutta ei jaksa tai uskalla lähteä sitä nauttimaan auki oleviin kirkkoihin, niin ehtoollisenvietto voidaan järjestää kotiin. Kotiehtoollista voi pyytää soittamalla kirkkoherranvirastoon (02 774 5206), jossa toive kirjataan listalle. Pappi ottaa yhteyttä toivojaan ja sopii ajan, jolloin voi tulla ehtoollista antamaan.

Tule mukaan kirjepyhäkouluun

Päkän posti on suunnattu noin 3–5-vuotiaille ja Tutkimuspartion seikkailut noin 6–8-vuotiaille. Saat kuusi kertaa vuodessa kotiin kannettuna hauskoja tehtäviä ja luetavaa.

Tilaa ensin näytynumero. Sen jälkeen voit päättää, haluatko olla mu-

kana. Osallistuminen on ilmaista.

Liity mukaan laittamalla viesti sähköpostiin johanna.routasalo@evl.fi. Kerro viestissä kirjepyhäkoululaisen nimi ja osoite sekä se, haluatko tilata Päkän postia vai Tutkimuspartion seikkailuja.

Ollaan yhteyksissä!

Lahja Lampaan pyhikset

Lahja Lampaan seikkailut alkavat! Videoita pääset seuraamaan Facebook-sivulta Touhutassut sekä Lasenkirkon Youtube-kanavalta Salon seurakunnan soittolistalta.

Uudet seikkailut tulevat katsottaviksi kerran kuukaudessa:

14.2. * 14.3. * 11.4. * 9.5. * 6.6.

Pyhäkoulut Salossa

Kaksi pyhäkoulua toimii korona-aikanakin:

Angelniemen pyhäkoulu

su 14.2. ja 21.3. klo 10
Seurojentalossa, Kokkilantie 775.

Ollikan pyhäkoulu

su 14.2., 7.3. ja 21.3. klo 15.30
seurakuntakodissa,
Hämeenojankatu 19.

Lasketteluriparilaiset matkaavat tänä vuonna Ären sijasta Pyhätunturille.

Rippikoulut käynnissä

Talvilomaviikolla on suunnitellusti menossa kaksi rippikoulua. Lasketteluriparilaiset eivät kuitenkaan matkaa Ruotsiin, kuten ennen, vaan Pyhätunturille. Siellä toimitaan "kuplassa" kaikkia mahdollisia turvajärjestelyjä noudattaen. Päivärippikoulu puolestaan pidetään keskustan seurakuntatalolla niin kuin pitikin, mutta pienryhminä ja maskit naamalla, rippikoulupastori Lasse Lindberg kertoo.

Molempien rippikouluryhmien konfirmaatiot toteutetaan Uskelan kirkos-

sa muutama nuori ja heidän lähipiirinsä kerrallaan. Tilaisuudet striimataan, jotta juhlahetkeen pääsevät edes verkon kautta osalliseksi nekin, jotka eivät voi tulla kirkkoon. Konfirmaatiopäivät ovat alkuperäisen aikataulun mukaiset: päivärinari su 28.2. ja laskettelurinari su 7.3.

Kesän rippikoulujen ennakkokokoukset korvataan pääosin etätehtävillä, mutta kesällä toivotaan päästävän leireille suunnitelmien mukaan.

Seljankakeitto tarjotaan perinteisesti smetanan kanssa, joten sitä kannattaa varata kotiin sitten kun aikoo tilaamaansa soppaa syödä. Ruisleipä kuuluu myös asiaan.

Seljankaa ja hernesoppaa laskiaiseksi

Seljankakeitto on perinteistä juhlaruokaa Virossa. Sieltä on peräisin myös resepti, jolla **Tarja Alfin** keittää seljankaa seurakuntalaisten tilattavaksi ja laskiaistiistaina noudettavaksi.

Seljanka voidaan tehdä kalasta tai lihasta tai nykyisin kasvisversionakin. Laskiaiseksi tarjolle tuleva tehdään lihasta, jota pitää olla seitsemää sorttia. Lahjoituksena on saatu riistaa, joka sopii seljankaan erityisen hyvin, koska ei ole kovin rasvaista. Hirven ja peuran lisäksi soppaan tulee nautaa, possua, pekonia, kalkkunaa ja kanaa.

Pelkästään lihoista keittoa ei sentään tehdä. Siihen pannaan myös perunoita, paljon sipulia ja hiukan valkosipulia, paaseerattua tomaattia, runsaasti suolakurkua liemineen, sitruunamehua, timjamia ja persiljaa.

Tarja Alfin on jo loppusyksyllä keittänyt riistan luista maukkaan, aidon lihaliemen, joka odottaa pakastimessa pääsyä laskiaiskeittoon. Pakkasessa ovat myös riistan lihapatat.

Seljankakeittoa on ollut Salon seurakunnassa tarjolla ennenkin muutamaan otteeseen, ja siitä on pidetty. Nyt on taas tilaisuus maistaa.

Seljankan seuraksi tai vaihtoehdoksi keitellään myös laskiaiseen perinteisesti kuuluvaa hernekeittoa.

Tilaa ja nouda

Seljanka maksaa 10 €/litra ja hernesoppa 7 €/l. Hernesopasta on myös kasvisversio. Lisäksi tilattavissa on laskiaispullia hillo- ja kermavaahdotäyttein 2 €/kpl; pullat ovat 2 ja 4 kpl:n pakkauksissa. Tuotteiden tuotto ohjataan lyhentämättömänä Suomen Lähetysseuran työlle.

Tilaukset viimeistään pe 12.2. Henna Seppälälle p. 044 774 5214, henna.seppala@evl.fi. Samalla pitää ilmoittaa, noutaako tilauksensa keskustasta vai Perniöstä.

Tilauksen nouto laskiaistiistaina 16.2. klo 10–12 Salo-Uskelan seurakuntatalosta, Kirkkokatu 6, tai Perniön seurakuntatalosta, Lupajantie 9. Maksu käteisellä, keskustassa myös pankkikortilla.

Maaliskuussa pastanttipuuroa

Myös maaliskuussa tulee tarjolle tilattavaa syötävää lähetystyön hyväksi. Pastanttipuuro on perunoista ja ruisjauhoista keitetty salonseutulainen perinneruoka. Siitä tehdään myös gluteeniton vaihtoehto, jossa on jauhona tattari.

Puuroasia (0,75 l) maksaa 5 €. Tilaukset viimeistään pe 19.3. lähetyssihteerille p. 044 774 5214, henna.seppala@evl.fi. Puurotilaukset ovat noudettavissa ke 24.3. klo 10–12 Kirkkokadun seurakuntatalosta.

Tuotto tilitetään lyhentämättömänä nimikkolähetti Anna Makeevan työlle Virossa ja Venäjällä Evankelisen Lähetysyhdistyksen kautta.

Perhekerhot toimivat rajoitetusti

Perhekerhot kokoontuvat, mutta viranomaisohjeistuksen mukaisesti kerralla pääsee mukaan korkeintaan kymmenen osallistujaa. Aikuisilla pitää olla kasvomaski.

Paikkansa perhekerhoon voi varmistaa ilmoittautumalla etukäteen tekstiviestillä kerhopisteen puhelinnumeroon, jonka löytää netistä: www.salonseurakunta.fi/lapset.

Kuvia hiljaisuudessa pääsiäisen edellä

Taideretriitti on suunniteltu pidettäväksi palmusunnuntain viikonloppuna 26.–28.3. Naarilan leirikeskuksesta, Naarilantie 369. Retriitti alkaa perjantaina klo 17 ja loppuu sunnuntaina iltapäiväkahviin.

Taide toimii välineenä Jumalan äänen ja oman sisäisen äänen kuunteluun. Retriitin aikana on mahdollisuus myös lepoon, saunomiseen ja ulkoiluun luonnossa.

Retriitti maksaa 80 €, työttömiltä, opiskelijoilta ja eläkeläisiltä 60 € ja

muualta kuin Salosta tulevilta 105 €. Hinnat sisältävät materiaalimaksun (akryyilivärit ja pohja). Omat siveltimet mukaan.

Ohjaajina toimivat Liisi Kärkkäinen ja Anne Niemi.

Mukaan kannattaa edelleen ilmoittautua, silläetriitti toteutuu, jos tilanne sallii. Lisätietoja ja ilmoittautumiset: Liisi Kärkkäinen p. 044 774 5266, liisi.karkkainen@evl.fi.

Äijille oma retriitti syksyllä

Tuntuuko siltä, että on tullut taas vähän tehtyä töitä? Etänä tai luomuna. Tai tuntuuko siltä, että muuten vaan olisi taun paikka: hengitä sisään, hengitä ulos; toista niin monta kertaa, että muistat, miten se tehdään?

Äijäretriitti on mahdollisuus pitää hengähdystaukoa. Saa jättää arjen hetkeksi taakseen – se odottaa kyllä sen aika. Retriitissä hiljennetään ja hiljennetään. Siellä saa olla äijästi hiljaa, mutta ollaan sitä porukalla – kaveria ei jätetä. Retriitissä ei velvoiteta olemaan tietyllä ”oikealla” tavalla mitään (väkisin äijäilykään ei ole pakollista). Siellä sitoudutaan vain kunnioittamaan yhteistä oikeutta olla hiljaa ja funtsia asioita – tai olla funtsimatta, jos siltä tuntuu. Aika-aulussa on väljyyttä. Papin kanssa saa jutella, mutta saa sen kanssa olla juttelemattakin. Ruokaa saa, ja saunakin lämpimää. Ehtoollista jaetaan pyhäämuna niin haluaville.

Mitäs meinaat? Sopisiko sinulle? Koikeilisitko ainakin? Salon seurakunta järjestää, jos Luoja suo ja koronatilanne myöten antaa, retriitin miehille Reilan

Äijä on leirikeskuksesta usein nähty talkootöissä, mutta olisiko ensi syksynä tilausta miesmäiselle retriitille?

leirikeskuksesta pe 24. – su 26.9.2021. Ilmoittautuminen avataan su 21.3.2021.

Jos ehkä melkein saattaisi kiinnostaa, mutta kysymyksiä on enemmän kuin vastauksia, ota yhteyttä ja kysy: Miika Rosendahl, miika.rosendahl@evl.fi, 044 774 5390, tai Timo Viitanen, timo.viitanen@evl.fi, 044 774 5295. Kaikkein emme tiedä vastausta, mutta aina joskus johonkin sentään.

Viikon virsi

Seurakunnan YouTube-kanavalla ja Facebookissa julkaistaan keskiviikkoisin klo 10 video, jossa esitellään ja esitetään viikon virsi. Sisällöstä vastaavat Salon kanttorit.

Diakonian kampanjahaaste: Lahjoita hygienia- tarvikkeita

Kun rahat riittävät hädin tuskin ruokaan, moni välttämätön arkielämän tarvike on pakko jättää ostamatta. Aika ikävä on joutua valitsemaan vaikka sampoon ja astianpesuaineen väliltä.

Jos voit ja haluat auttaa, hanki omalla kauppareissullasi hygienia-
tarvikkeita. Ne voivat olla esimerkiksi hammastahnaa, hammasharjoja (myös lasten kokoa), neste- ja suihkusaippuuta, sampoota, pesusieniä, tiskiharjoja, pyykin- ja astianpesuaineita, tiskitabletteja, siivousliinoja, vessanpesuainetta, maskeja... Pienikin erä on tervetullut!

Tuo lahjoituksesi Saloton eteiseen diakoniataloon, Kirkkokatu 5. Ovi (keskimäinen kolmesta) on avoinna ti-pe klo 10–14.

Diakoniatyö jakaa hygienia-
tarvikkeet vähäraisille salonseutulaisille asiakkailleen.

Aloite tuli seurakuntalaiselta

Idea hygienia-
tarvikkeiden kampanjasta sai alkunsa, kun muuan seurakuntalainen oli kuullut samanlaisesta hankkeesta muualta. Hän halusi kantaa kortensa kekoon kotiseurakuntansa Salon kautta ja ilmestyi diakoniataloon mukanaan ämpärillinen ja pari kassillista kaikenlaista hygieniaan liittyvää.

– Otin lahjoitukset vastaan, ja pian huomasimme, että asiakkaat olivat valtavan kiitollisia hygienia-
tarvikkeista, diakoniatyöntekijä Laura Masih kertoo. – Niille on todella tarvetta.

PIXABAY

Lisätietoja

Laura Masih
p. 050 381 1717
laura.masih@evl.fi

Hygienia-
tarvikkeita on hankittu myös diakoniatyölle lahjoitetuilla kateisvaroilla, mutta seurakuntalaisten suorille tarvikkeiden lahjoituksille on silti tilausta.

Leirejä koululaisille

Keppihevosteiri keväällä

Alakoululaisten leirillä Naarilassa 9.–11.4. tehdään keppihevostia ja pidetään keppihevosten esteratsastuskisoja. Leiri maksaa 30 €, ilmoittautua voi seurakunnan verkkosivujen kautta ja tiedusteluihin vastaa nuorisotyönjohtaja Timo Sjöblom 044 774 5294, timo.sjoblom@evl.fi.

Kesäleirit kiikarissa

Kesäksi on taas suunnitteilla koko joukko kouluikäisten leirejä:

Juvankosken kesäkodilla

- 7.–9.6. pojat 7–9 v.
- 9.–11.6. tytöt 7–9 v.

Kesä-Angelassa

- 7.–8.6. tytöt 7–10 v.
- 22.–23.6. tytöt 7–10 v.
- 8.–9.7. pojat 7–10 v.

Lammenjärvellä

- 21.–23.6. tytöt ja pojat 7–9 v.

Naarilassa

- 7.–8.6. tytöt 7–9 v.
- 8.–10.6. tytöt 10–14 v.

Perniön Reilassa

- 7.–8.6. tytöt ja pojat 7–8 v.
- 21.–23.6. tytöt ja pojat 9–10 v.

Lisäksi

- 29.6.–2.7. Polkupyöräretki Tour de Henrik
- 29.6.–2.7. Telttaleiri Salaisuusien saari Hakastuvassa

Ilmoittautuminen avautuu ma 8.3. verkkosivuilla salonseurakunta.fi

Vaateapua annetaan ja vastaanotetaan

Vaatekammari

Diakoniatalo, Kirkkokatu 5, Salo

Vaatekammari toimii toistaiseksi rajoitusti. Akuuttiin tarpeeseen voi saada vaatteita, kenkiä ja kodintarvikkeita ottamalla yhteyttä diakonian ajanvaraukseen (yhteyshenkilöt sivun alaosassa).

Lahjoituksia kammariin voi tuoda ti-pe klo 10–14 Saloton eteiseen, Kirkkokatu 5. Lahjoitathan vain ehjiä, puhtaita ja hyväkuntoisia vaatteita, kodintekstiilejä, kenkiä, astioita, leluja ja pientavaraa.

Perniön Vaateaitta

Seurakuntatalo, Lupajantie 9

Vaateaitasta voi hakea ja sinne voi lahjoittaa hyväkuntoisia vaatteita, kodintarvikkeita ja tekstiilejä. Asiointia varten ota yhteyttä Perniön diakoniatyöntekijöihin:

- Anne Kössi puh. 044 774 5386; anne.kossi@evl.fi
- Hanna Hannula puh. 044 735 8624; hanna.hannula@evl.fi

**SALON⁺
SEURAKUNTA**

Torikatu 6,
24100 Salo
vaihe puh. 02 774 51
salonseurakunta@evl.fi
www.salonseurakunta.fi
Kirkkoherra
Timo Hukka
0400 784 322
timo.hukka@evl.fi

KIRKKOHERRANVIRASTO

Torikatu 6, puh. 02 774 5206
avoinna ma-to klo 9–13, pe suljettu
Virkatodistukset, sukuselvitysten tilaaminen, avioliiton esteiden tutkiminen, kirkollisten toimitusten varaaminen (kaste, vihkiminen, hautaus).

Toimitusten ajanvaraus
puh. 02 774 5207

Sukuselvitykset
puh. 02 774 5208
sukuselvitykset.salo@evl.fi

TALOUSTOIMISTO

Torikatu 6, toinen kerros
puh. 02 774 5200

avoinna ma-to klo 9–13, pe suljettu

Hauta-asiat
puh. 02 774 5209
Hautapaikat, hautojen hoito.

Toimistöpäällikkö
Leena-Maija Rantala
044 774 5301
leena-maija.k.rantala@evl.fi

Kiinteistöpäällikkö
Kai Fagerström
044 774 5333
kai.fagerstrom@evl.fi

Seurakuntapuutarhuri
Markku Johansson
044 774 5285
markku.johansson@evl.fi

DIAKONIA Vastaanottoaikojen varaukset puhelimitse:

Halikko
ma ja to klo 9–10
puh. 044 774 5373

Perniö & Särkisalo
ti ja to klo 9–10
puh. 044 774 5354

Salon-Uskela, Kiikala & Suomensjärvi
ma-ti ja to-pe klo 10–12
puh. 044 774 5216
diakoniatuimisto.salo@evl.fi
Yhteydenotto-pyyntöön voi jättää myös tekstiviestillä, vastaajaan tai sähköpostiin.

Töissä täällä tänään

Lea Pistemaa

nuorisotyönohjaaja

Keskiviikko 21.1.2021

Aamuni alkoi jo paljon ennen kellosoittoa, joten kuuden jälkeen viestitin työkavereilleni Nuisku-kurssin täytyneen. Sain vastauksen: "Lea, takas nukkumaan!"

Suunnistin suoraan Salo-Cityyn. Päivän tavarat olin pakannut jo illalla.

Aamupäivän mietimme moniammatillisesti seurakunnan perhetyötä. Ryhmässä monet innostuivat nuorten lähetysmatkan hyväksi myytävistä maskeista, ja kävimme nuorisotoimistossa tekemässä maskikauppaa. Ruoka on tärkeä asia, joten lounasseuran löydyttyä syömään.

"Onko tukka hyvin, näkykö kello?", eli mentiin ottamaan minusta tämän jutun kuva. Ihana talvi, joten ulos.

Keskellä parhaita talvea katse on jo keväessä ja kesäleireissä, ja laadimme Sannan kanssa koululaisten leirien isoshoun. Linkki

aukeaa maaliskuun alussa.

Iltapäivällä oli alkuvuoden eka isosilta. Kahden pienen ryhmän kanssa tutustuimme toisiimme kasvomaskien kera. Pysähdyimme miettimään Jeesuksen vertauksia. Niistä tuli kotitehtäviä, joten kahden viikon kuluttua kuulemme isosilta kuusi eri vertausta ja toivottavasti opimme jotain kristinuskon keskeisistä jutuista. Kokoon-tuminen päättyi Isä meidän -rukoukseen, joka oli muokattu keskusteluksi lisäämällä tekstiin Jumalalle omat kysymyksiä herättävät välirepliikit. Autossa matkalla Pertteliin mietin, mitä minä itse oikeasti rukoilen.

Perttelin Montussa tapasin innokkaan nuoren teatteriharrastajan. Suunnittelimme, ideoimme ja innostuimme, mistä lisää viimeistään syksyllä. Vielä olisin jutellut toisenkin ihmisen kanssa, mutta en saanut soittooni vastausta.

Seitsemän jälkeen nautin mieheni kanssa iltapalaa kotona keittiön pöydän äärellä: Kaijan karjalanpiirakoita ja teetä.

Ja vielä yksi silmäys työluuriin, jos olisi jotain.

Jukka Ahtiainen

kiinteistönohjaaja

Torstai 14.1.2021

Työt alkoivat puoli seitsemältä tarkistuskierroksella Halikon seurakuntatalossa. Lämpötilan ja paineiden mittarit näyttivät olevan ok ja ilmastointilaitteet toimivat.

Ulkona odottivat lumityöt. Jo alkuvuokosta tiedettiin, että lunta tulisi vielä tänään, ja olimme työnjaossa sopineet, että minä hoidan kirkonseudun ja toiset käyvät Vas-kiolla ja Angelniemellä.

Parkkipaikat, rappuset, ovien edustat ja muut kulkuväylät pidetään puhtaana lumesta. Ne on myös hiekoitettava, sillä vaikka lumi on kevyttä pakkaslunta, sen alla on kuitenkin jäätä. Aloitin seurakuntatalon ja Pikkupappilan puolella ensin lapiolla ja puhaltimella ja jatkoin piha-alueitten auraamisella. Tämä kaikki kannattaa tehdä aikaisin, etteivät askelet ehdi painaa lunta tiiviiksi ja etteivät autot ole auran tiellä

parkkipaikalla. Vaskiontiellä liikkuvia auroja kannattaa myös pitää silmällä ja niiden pihaliittymiin jättämät vallit poistaa.

Tauon jälkeen siirryin kirkon puolelle ja hautausmaan käytäville. Tuuli oli puhaltanut lunta jopa puolimetrisiksi kinoksiksi. Ajamista tulee varmaan muutama kilometri, sillä leveimpiä käytäviä on ajettava edestakaisin. Kubota-traktori ei auraa kovin leveästi, mutta se hiekoittaa samalla kätevästi. Vielä oli puhdistettava pääsy rakennuksiin ja alueen roska-astioille, joiden kannet olivat lumiset ja osittain kiinni jäätyneet.

Viimeiseksi kävin vielä Pikkupappilan puolella pystyttämässä yhden tiemerkin. Oli ollut niin liukasta, että joku auto oli luistellut heijastavan tolpan kumoon. Pihalla käy paljon autoja, kun lapsia tuodaan ja haetaan, ja on nähtävä, missä on oja!

Onneksi maa ei ollut vielä ihan roudassa, niin että rautakanki puri siihen.

Tällainen ulkotyö sopii minulle!

Kisko & Muurla

Varaukset suoraan diakoniatyöntekijälle
puh. 041 442 4747.

Kuusjoki & Pertteli

Varaukset suoraan diakoniatyöntekijälle
puh. 040 849 6720.

VAATEKAMMARI

Kirkkokatu 5, Salo

Vaatekammari toimii rajoitetusti. Akuuttiin tarpeeseen voi saada vaatteita, kenkiä ja kodintarvikkeita ottamalla yhteyttä diakonian ajanvaraukseen.

Lahjoituksia kammariin (ehjiä, puhtaita, hyväkuntoisia!) voi tuoda ti-pe klo 10-14 Saloton eteiseen, Kirkkokatu 5.

PERHEASIAIN NEUVOTTELUKESKUS

Kauppakeskus Plaza,
Vilhonkatu 8, kolmas kerros
ajanvaraus ti ja to klo 12-13
puh. 044 774 5217
perheneuvonta.salo@evl.fi

VAPAAEHTOISTYÖ

Koordinaattorina
diakoni Sanna Saramo
puh. 044 774 5296
Tehtäviä tarjolla verkkosivustolla
vapaaehtoistyö.fi/salo.

1/2021

Julkaisija

Salon seurakunta
Torikatu 6, 24100 Salo
www.salonseurakunta.fi

Toimitus

Päätoimittaja Timo Hukka
p. 0400 784 322
timo.hukka@evl.fi

Toimitussihteeri

Ulla-Maija Kytölä
p. 044 774 5212
ulla-maija.kytola@evl.fi

Seurakunta

Sivunvalmistus

Salon Seudun Sanomat Oy
Anni Mäkinen

Jakelu Varsinais-Suomen
Tietojakelu Oy ja Posti Oyj

Paino

Salon Lehtitehdas,
Salo 2020

Painos 26 552 kpl

Urapolku ja kotipolku kohtasivat

Salon seurakunnan uusi diakoniajohtaja Sirkku Nivala aloitti työt vuoden vaihteessa. Luonnonläheisen kodin Nivalat löysivät Särkisalon pappilasta.

Koronavuosi herätti henkiin Sirkku Nivalan ykkösharrastuksen, nukkekodin. Särkisalon pappilan salissa on hänen viime vuonna sisustamansa suuri nukkekaappi.

Onko tässä Särkisalon pienin kahvila? Se on auki vain Sirkku Nivalan nukkekaapissa.

RIITTA KOIVISTO

Joskus asiat menevät yksinkertaisesti hyvin.

Seurakunta oli loppuvuodesta valinnut **Sirkku Nivalan** uudeksi diakoniajohtajaksi, ja vapaita asuntojakin olisi tarjolla. Yksi niistä Särkisalossa, jossa kirkkopuiston pappilarakennus oli hiljattain tyhjentynyt. Sitä piti lähteä katsomaan.

– Jos te sinne menette, niin kyllä tietää, miten siinä käy, kommentoi tuleva työkaveri.

Nyt Sirkku Nivalan työ on jo alkanut, ja hän on miehensä **Riston** kanssa asettunut Särkisaloon. Pappilassa palavat jälleen kodin valot.

Kulttuuripappilatoimintaa ei talossa enää ole, mutta kappalainen pitää kansliavastaanottoa entisissä tiloissa.

Diakonia auttaa ihmistä

Sirkku Nivala on ollut diakoniatyössä Oulussa ja Kuusankoskella, yhteensä yli 20 vuotta. Johtamista siitä on ollut kaikkiaan viitisen vuotta.

Hän miettii uravalintansa:

– Ehkä tie valitsi minut ennen kuin tietäni tiesinkään? Diakonia on tapa elää ja vähän hengittääkin.

– Diakonia on auttamista silloin, kun mikään muu taho ei auta. Tärkeintä ei kuitenkaan ole materia, vaan ihminen ja se että saa hänen kanssaan yhdessä kysyä ja etsiä ratkaisuja. Tosin nyt en tee perustyötä, vaan tehtävänäni on tukea alaisia: he kohtaavat ihmisten kysymykset arjessa.

Sysäyksen uuden työpaikan hankintaan antoi diakoniatyöntekijöiden Facebook, jossa oli salolaisten kutsu ”Tule meille johtajaksi!”.

– En tuntenut täältä ketään eikä Varsinais-Suomi ollut tuttu, mutta jostain syystä luin tekstin kahdesti, ja haaste alkoi kiinnostaa. Houkutusena oli, että Salo on yksi iso seurakunta, kun aiemmat työpaikat olivat olleet seurakuntayhtymissä.

Tutustuminen työhön on jo vauhdissa

Työtään Sirkku Nevala pitää näköalapaikana.

– Vastaan diakonian työalasta. Siitä mitä diakonia on Salossa nyt ja mitä se on viiden vuoden päästä. Täällä on ollut isoja muutoksia ja heijasteet ovat edelleen näkyvissä.

Alue on laaja, ja seurakunnassa paljon työntekijöitä.

– Työyhteisö on tärkeä, mutta ei voi ajatella, että tutustuisi heti kaikkiin. Lähipänä on yhteistyö oman diakoniatiiimin ja toisten esimiesten kanssa.

– Uuden työn alku vie aina energiaa, ja koronasta tulee myös vähän lisähaastetta, kun tilanteet elävät ja päätöksentekosen mukaan.

Mutta nyt oli mahdollista ottaa haaste vastaan:

– Tunnen, että voin oppia uutta ja että vielä on annettavaa.

Koti kaupungissa, mutta maalla

Nivaloiden asuinympäristö on nyt muuttunut aika lailla.

– Kun on tottunut asumaan palveluitten äärellä, viimeksi Kouvolassa, on vähän opettelua siihen, ettei mikään olekaan niin lähellä, mutta asioiden hoitaminen vaatii vain suunnittelua, Sirkku Nivala näkee.

– Mieheni tekee paljon etä- ja reissutyötä. Ja tässä iässä pystyy jo rauhoittumaan ja vetäytymään.

Kahdeksan lasta ovat aikuisia. Joku heistä on jo käynyt Särkisalossa ja piti paikkaa ihanana: ”Mami ja ukko varmasti viihtyvät.” Lastenlapsia on siis myös, ja kun lomilla taas voi matkustaa, saattaa kirkkopuiston maisemissa olla yllättävästi viipinää.

Luonto on Särkisalossa lähellä. Venettä ei Nivaloilla – vielä? – ole, paitsi kesäpäikan soutuvene Kaakkois-Suomessa. Mutta golf on pariskunnan yhteinen harrastus, ja matkat lähimmille kentille tuli mitattua jo ennen muuttoa.

Tunnelmaa ja tarinoita

Pappila oli kahdelle ihmiselle vähän iso, mutta siitä sai vuokratuksi sopivan osan. Sali on hiukan viileä, mutta siellä on takka, ja keittiössä on kodikasta pitää tulla leivinuunissa.

– Tykkään että koti on viihtyisä.

Salin erikoisuuksiin kuuluu suuri nukkekaappi, jonka sisustus valmistui viime vuoden aikana. Koronavuosi sytytti kipinän vanhaan harrastukseen:

– Kaipasin saada käsille tekemistä. Olen rakentanut, maalannut ja ommellut. Pienistä ristipistotöistä on tullut sohvatyynyjä, ja aikakauslehtien kansien selkämkyksistä saa leikatuksi miniatyyrikirjoja. Sopivaa tavaraa löytyy myös kirpputoreilta ja tori.fi:stä.

Tunnelma on Sirkku Nivalalle nukkekodissakin tärkeä ja siellä vietetään myös juhlia:

– Leivoin sinne jouluksi muun muassa piparkakut ja karjalanpiirakat. Nyt olen purkanut kranssit ja kuuset pois ja vähän säästellyt innostusta. Pääsiäiseksi varmaan teen jotain, pieniä pajunoksia, tipuja ja pashan ehkä?

Ja myös nukkekodin ihmisillä on tarinansa.

– Minulta on jo pyydetty, että kirjoittaisin niitä. Jotain on jo mielessä!

”Diakonia on tapa elää ja vähän hengittääkin.”